

Умацоўваем абарону краіны

Арганізацыя Асаавіяхіма БДУ налічвае 920 членаў, з іх 410 «варашылаўскіх стралкоў» першай ступені і 16 — другой ступені. У гэтым навучальным годзе «варашылаўскіх стралкоў» падрыхтавана 135 чалавек, выпушчана 10 планерыстаў першай ступені. Здалі нормы на значок ГСА 133 чалавекі. Усе студэнты першых курсаў праішлі камеру газаакурвання. Зараз ідзе здача норм супроцьаветранай і хімічнай абароны. Гэтыя нормы здалі ўжо 375 чалавек.

Лепш за ўсіх арганізаваў работу па здачы норм супроцьаветранай і хімічнай абароны арганізатар АСО хімафака тав. Марголін. У выніку хімафак вышаў на першае месца (124 здаўшых нормы). На другое месца вышаў біяфак (90 чалавек).

Трэба сказаць, што як камсамольская, так і прафсаюзная арганізацыя біяфака вельмі мала дапамагаюць тав. Коўшару ў справе арганізацыі абароннай работы на факультэце.

Але калі хімафак і біяфак па здачы норм занялі першае і другое месца, то зусім дрэнна абста-

□□□□

Лепшыя «варашылаўскія стралкі» БДУ.

На здымку тав. Магіленка — студэнт геафака ў стралковым спаборніцтве заняў першае месца. Тав. Гроскрац Зіна — студэнтка геафака заняла другое месца. Абодва прэміраваны.

ць справа ў стралковых спаборніцтвах, дзе хімафак і біяфак займаюць апошнія месцы.

Вельмі слаба праводзіцца работа па здачы норм супроцьаветранай і хімічнай абароны на гістафаку і геафаку. Арганізатар АСО гістафака тав. Машицыці ў апошні час зусім нічога не робіць, а камсамольская і прафсаюзная арганізацыя ніякіх мер не прымаюць.

Найлепш арганізавана работа АСО на рабфаку, дзе акурванца працуюць гурткі, часта праводзіцца стралковая трэніроўка і ў кожнай групе праведзена па адной лекцыі ў супроцьгазах. Лепшымі ўдарнікамі абароннай справы на рабфаку з'яўляюцца тт. Брот, Аўчынінікаў, Міхеда, Кульбіца і Касаткін.

18 лютага 1936 года адбыліся стралковыя спаборніцтвы, на якіх першае месца заняў геафак і другое — рабфак. Індывідуальнае прышыньства атрымалі тт. Магіленка (студэнт геафака) — першае месца і тав. Гроскрац (студэнтка геафака) — другое месца. Трэціе месца падзялілі паміж сабой тав. Гурьновіч (біяфак) і Касаткін (рабфак).

На ўсіх факультэтах арганізаваны гурткі ГСА. Але іх работа зрываецца па віне савета Асаавіяхіма, які да гэтага часу не забяспечыў гурткі хімафака і геафака кіраўнікамі.

Трэба адзначыць, што студэнцкія саветы ў інтэрнатах нічога не робяць па арганізацыі абароннай работы. А работы вельмі многа. Студэнцкім саветам трэба ў першую чаргу арганізаваць ваенныя гурткі, забяспечыць іх вучэбнымі прыладамі, супроцьгазамі і літаратурай.

Зараз праводзіцца абмен білетаў на адзіны асаавіяхімаўскі білет. Гэта кампанія павінна стварыць новы стымул для разгортвання абароннай работы.

БУЯКОУ

Камандуючы войскамі Беларускай ваеннай акругі тав. Убарыч І. П. — камандарм I ранга.

Больш увагі фізкультуры

Партыя і ўрад многа ўдзяляюць увагі фізкультурнай рабоце, фізічнаму выхаванню моладзі. Барацьба за фізічнае выхаванне — гэта адна з чысных частак барацьбы за новую сацыялістычную культуру, за новы сацыялістычны быт.

Наша фізкультурная арганізацыя паставіла перад сабой задачу — хапіць усіх студэнтаў з задачай п'ямовых норм на значок ГПА першай і другой ступені. Згодна плана, наш універсітэт павінен даць у гэтым годзе 500 значкаў ГПА першай і другой ступені і ахапіць значную колькасць студэнтаў рознымі фізкультурнымі секцыямі — хакейнай, боксу, гімнастычнай, баскетбольнай і т. д.

Калі да выпрацоўкі плана было многа мітусні, нарад пасляжанняў, дык зноў гэты перыяд змяніўся поўным заціхам. Замест выканання кантрольных лічбаў, у бюро фізкультуры пачаўся перыяд перадачы партфеля ад Бражанскага да Жахаўца, ад яго да Косара

На сёнешні дзень значкаў ГПА першай ступені налічваецца толькі каля 50 чалавек. Значкаў другой ступені няма ніводнага. З арганізаваных секцый лыжная і канькабежная зусім не працуюць. Амаль такое ж становішча і з іншымі секцыямі. Толькі секцыя боксу больш-менш разгартнула сваю работу, дык то дзякуючы ініцыятыве тав. Частоўскага.

Аб слабай рабоце бюро фізкультуры і фізкультурных арганізатараў факультэта сведчыць хоць бы той факт, што на лыжныя спаборніцтвы 18 лютага геафак, замест 10 чалавек, даў толькі трох (фізорг Шырай) і гістафак, замест 10 чалавек, даў 6 (фізорг Фэрлар).

З другога боку, нельга не адзначыць поўнай незацікаўленасці работай фізкультурных гурткоў і здачай норм з боку выкладчыка фізкультуры тав. Паліснага, які лічыць, што справа гурткоў яго не датычыцца.

Бюро фізкультуры павінна неадкладна пераудаваць сваю работу, каб стаць на вышыні тых задач, якія стаіць перад фізкультурнымі арганізацыямі.

А. СМОТКІН.

ПЕРАМОЖЫЦЬ ЛЫЖНАГА СПАБОРНИЦТВА

На здымку тав. Грынкевіч — студэнт г. фака заняў першае месца ў лыжным спаборніцтве на 20 км. Тав. Сігнеўская — студэнтка геафака заняла першае месца на 3 км. Тав. Барысевіч — студэнтка фізмата заняла першае месца на лыжах (5 км.) і каньках. Усе прэміраваны.

КОСАР.

Спаборніцтва на прышыньства

18 лютага 1936 года адбыліся спаборніцтвы на лыжах на прышыньства факультэта БДУ.

Кожны факультэт павінен быў выставіць чатыры каманды па дзевяці членаў: для мужчын — 20 і 10 кілометраў, для жанчын — 5 і 3 кілометры.

Робна ў 10 гадзін пачалі збірацца ўдзельнікі спаборніцтваў. Старт за горадам. Першай ідзе каманда па 20 кілометраў, за імі астатнія. Вышкі спаборніцтваў паказалі, што сярэдніх членаў студэнтаў-фізкультурнікаў ёсць многа такіх, якія далі час праходжання 20 кілометраў бліжэй да

усебеларускага рэкорду. З іх лепшыя: Грынкевіч (геафак), Мамакоўвіч (гістафак), Брыж, Барысевіч (фізмат), Сігнеўская (біяфак). Але разам з гэтым спаборніцтва паказалі, што ў нас вельмі многа недарожнаў і фізкультурнай рабоце. У час спаборніцтваў не было надзеяна парадку ў арганізацыі маршрута каманд, а таму каманды перашкаджалі адна другой. Лыжы не былі забяспечаны мажыкай. Спаборніцтва пачаўся з вольным спазненнем. Некаторыя факультэты (геафак) не далі тоўнага складу каманд.

Рэалізацыя білетаў 10 латарэі АСО

Кантрольная лічба рэалізацыі 10 латарэі Асаавіяхіма для БДУ — 2.000 руб. Па факультэтах білеты раздадзены 19 лютага г. г. К сёнешняму дню па ўдарнаму рэалізаваўчы на першым месцы знаходзіцца геафак, які рэалізаваў білетаў на 270 рублёў.

Лепшымі арганізатарамі гэтай справы на факультэце — студэнты: тт. Рошыч, Грашанеў, Пісарэў. Студэнт П-га курса Цяханскі ўзяў шэсьць білетаў.

Другое месца займае фізмат і за ім хімафак.

Вельмі адстае гістафак, там трэкутнік груп і арганізатары АСО груп (першы курс — 1—3 групы) зусім

не займаліся яшчэ гэтай справай. Такія арганізатары цягнуць факультэт на апошнія месца.

Мясцом для рэалізацыі білетаў сярэд навучовых і адміністрацыйна-тэхнічных работнікаў трымае сувязь з дэканатам, якія адносяцца па рознаму, калі дэкан фізмата тав. Гельфанд па-сур'ёзнаму аднёсся і сам рэалізаваў білеты, дык зусім па другому аднёсся дэканаты: біяфака, геафака, якія яшчэ не разварушыліся.

Раўняючыся па перадавым па ўдарнаму рэалізаем астачу білетаў па ўсіх факультэтах.

БУЯКОУ.

У БАЯХ З КОНТРРЭВОЛЮЦЫЯМ

(3 успамінаў удзельніка грамадзянскай вайны студэнта гістафака ПРАНОВІЧА).

Наш атрад арганізаваўся ў сакавіку пачатку 1918 г. у горадзе Рязань. Арганізатарам і кіраўніком яго быў рабочы-большынік тав. Румянцэў.

Улетку 1918 года частка нашага атрада, у тым ліку і я, пад камандай члена большыніцкай партыі тав. Францыскага была пераправана пад горад Казань на барацьбу з чэкаславакамі.

Пасля назвычайнай жорсткіх, зрываўраўнальных боёў наш атрад, алучыўшыся з прыма іншым атрадам, 5 верасня 1918 года ачысціў Казань ад белавардзейскіх войск. Я перад вастушчэннем на Казань быў абран камандзірам кулямётнага ўзвода. Наш атрад у бою ля Казані панёс надзвычайныя страты. З трохсот чалавек у атрадзе засталася толькі сэрж. Загінуў і наш баявы камандзір тав. Працывіч.

Затым чатыры атрады, якія прымаў ўдзел у вызваленні горада Казань ад белавардзейцаў, аб'ядналіся ў атрад асобага навацэнтна імя таварыша Свердлова.

За некалькі кілометраў ад Казані ў мястэчку Сявельск быў размяшчаны асобі лазарэт з раненымі ў баях за Казань. Белавардзей-

ская рота, якая складалася з агульна толькі афіцэраў у 300—400 чалавек, карыстаючыся дэманічнай ноччу, перыметрама падарвалася да самага мястэчка, заняла перадавыя дозоры, і рашчэнай, калі пачынаўся пачаць дэзь-дэзь рассявацца, азырваліся афіцэры напалі на раненых байцоў і жорнае насельніцтва мястэчка.

Усе чырвонаярмейцы, хтэ толькі мог падняцца на ногі, узяліся за зброю. Хворыя, з перавязанымі нагамі, рукамі, галавамі, дэзь падчымоўчыся в зямлі, кідаліся ў кантраатаку. Некалькі раз даходзіла да рукапашных схватак. Адны з кулямётчыкаў, які знаходзіўся ў лазарэце, залегшы за кулямёт, абіў некалькі атак аўцараў, нападчыных з поўня на лазарэт. Пасля шматгадзіннага бою белыя вымушаны былі адступіць.

У кастрычніку 1918 года мы падыходзілі да вёскі Бугы. Вёску, якая налічвае да двух тысяч двараў, ахоўвалі вялікія сілы працывіка. Над прыкрыццём сваёй зрыцеры і кулямётцаў мы падыходзілі да вёскі. З-пад кожнай атраці, з-за кожнага вугла ўсёнахваці агні стралаў ворага. На левым флангу нашы перадавыя

часці ўжо ўварваліся ў вёску і падыходзілі да вёскі. Чырвонаярмейцы в ярэццю блыся ў рукапашным баі за кожны вырыток тэрыторыі. Зыход бою вырашыла кулямётная каманда, якая сваёчасова адкрыла агонь па флангу працывікаў. Насельніцтва вельмі радасна сустраля прыход чырвоных.

У жорсткіх схватках наш атрад падыходзіў да важнейшага стратэгічнага пункта белых — горада Белева. Горад быў надзвычай умацаван, і ўзяць яго лабайнай атакай было немагчыма. Карыстаючыся прыкрыццём пачы, наш атрад пасля глыбокага аходу прабраўся ў тыл працывіка. Ранішай пачаўся бой. Нашы часці падыходзілі да самага горада. Белавардзейцы аказвалі жорсткае супраціўленне. Вялікай перавагай на бак працывіка была наяўнасць іх бронявозда. Агульмарыйскія снаряды в бронявозде пералеталі далей за наш атрад, не прытосіцца нам ніякай шкоды. Кулямёты яго падыходзілі сцяпу ў бок ад месца размяшчэння нашых часцей. Чым блэйш падыходзіў бронявозд, тым цяжэй ад нас ляцел яго куля. У рашучы момант, калі нашы часці перайшлі ў атаку і былі ўжо на месцепака гораду, бронявозд, выражыўшыся з франтавай паласы працывіка, падняў чырвоны смят і адкрыў агонь па ўмацаваных белавардзейцаў. Гэта рэзультат праведзенай там камуністай работы. Белавардзейцы,

У гарматы.

пакінуўшы многа афяр і зброі, адступілі і не маглі ўжо аказаць нам супраціўлення. Пасля разгрому белавардзейскіх сіл каля Белева мы ўдзел у баях ля станіц Мамоны, занялі горад Бугульму.

У снежня 1918 года наш атрад адкалякаў ў рэзерв у горад Петраград, дзе смя тры месяцы адкалявалі на Выбаргскай старане на патронным заводзе. Тут наш атрад рэарганізаваўся ў 56 дывізію. Даўшы вялікае нападўенне, нас накіравалі да Калчакоўскага фронту пад горад Вятку. Пасля рату шадзвычай жорсткіх боёў Калчак быў разбіт. Наша часць чатыры разы прымаля ўдзел у вялікіх баях.

Пасля ліквідацыі калчакоўскага фронту нас перакінулі на дзюнкінскі фронт. Наша часць прымаля ўдзел у баях ля станіцы Мамоны, Ніаушы, Мілаватка, хутар Сабадкі, станіцы Вараб'еўна і іншыя. Тут я з адным з таварышоў панаў уцялон да белых. Карыстаючыся выпадкам, уцёк і для сваіх часцей прынясе надзвычайна шпштоўныя весткі аб разгортванні сав ворага.

Першая конная армія пад кіраўніцтвам таварышоў Варашылава і Бурэвнанага разбіла генерала Дэвільбіна і ачысціла поўдзель ад белавардзейцаў.

15-га снежня 1922 года, я дэмабілізаваўся з Чырвонай арміі і разам з усімі Совецкай краінай перайшоў на мірнае сацыялістычнае будаўніцтва.

Запісаў КАНСТАНЦІНАУ.